

FOTOS: LLUÍS FRANCO

El grup tarragoní, vestit de negre en un escenari sobri, va centrar el repertori en les noves cançons de «L'àrea petita»

Els Pets més sensibles i tendres

El grup de Constantí va omplir La Faràndula de públic de totes les edats

CARLES CASCÓN

Gran ple, però sense entrades exhaurides (un 90 per cent d'ocupació, segons la promotora local Uiu), per sentir a La Faràndula a un Lluís Gavalrà que, al front d'Els Pets, es va mostrar altament sensible, vulnerable, delicat, tendre, agraït i proper amb el públic.

El seu concert de diumenge passat (programat el setembre però aplaçat) va ser molt ben rebut –en privat el grup assegurava després que havia estat el millor de la temporada–, amb un grapat de cançons amb molta gent dreta. Però va ser diferent de les típiques actuacions de Festa Major d'un grup que ens té acostumats a un clímax més lúdic i arrauxat.

Vestits de negre, i amb una sòbria posada en escena amb només uns petits cubs lluminosos al terra i penjats sobre els seus caps, Els Pets van regalar a un públic de totes les edats, familiar, una llarga nit –unes dues hores– plena d'emocions i on planava en l'ambient el delicat estat de salut de Gavalrà previ a la sortida del disc *L'àrea petita*.

«Ja no ploro»

Amb tot, els moments de festa també van tenir el seu espai. *Ja no ploro*, la primera cançó del nou disc que els ha produït l'incisiu i prolífic Refree, va ser

Lluís Gavalrà i Joan Reig, amb una estelada a la bateria

la triada pel grup de Constantí per trencar el gel.

Van seguir amb el títol homònim, *L'àrea petita*, on es va evidenciar que la banda ha adquirit un so més cru.

L'horari de tarda del concert va ser objecte de diversos comentaris divertits de Lluís Gavalrà, que va saltar tot seguit al disc *Fràgil* amb dos temes, *Tres* i *El que val la pena de veritat*, aquesta seguida amb picades de mans.

El cantant es va dirigir sovint, i de forma desenfadada, al públic, preguntat fins i tot pel futbol local. Després es va calmar per agafar el micro i assegurar a l'escala per buscar la intimitat de *Calaixos que no obriré*. La melodia el va portar

fins a la platea, on semblava que buscava algú, però va tornar a l'escenari. A manera d'excusa, va dir: «Normalment trec algú per ballar 'agarrao' però he recordat que encara porto la samarreta d'ahir, no m'he pogut canviar».

Agrair el suport

Poc després Gavalrà es va posar tendre altre cop. «Portem un mes i mig adonant-nos que som una gent molt privilegiada, moltíssimes gràcies pel vostre suport. Coses com aquesta fan que t'adonis que les vida és molt bonica», va dir provocant alguns «ooohs».

A aquestes alçades un grapat de gent ja ballava al fons de la platea. Una noia, la Laia,

tarra de David Muñoz «Gna-poss», que junt amb Joan Pau Chaves (teclats) formen el tàndem vallesà d'Els Pets ara que ja no hi toca Marc Grasas. La resta, ja se sap: Joan Reig a la bateria i Falin Cáceres al baix.

Humor i bombolles

Diuen ells que en aquest disc «arriscat» han volgut fugir de la zona còmode del camp (aquest és el sentit de l'àrea petita, el lloc de les jugades decisives). Potser conscient que el públic vol sentir els 'hits' d'Els Pets, el cantant semblava excusarse. És que «hem fet un disc

DS

A la recta final el cantant va convidar el públic a pujar a l'escenari

nou, som així d'optimistes...». Va donar pas a *Blue tack*, cançó on, segons va revelar, es va equivocar amb la lletra en enregistrar-la.

Després de *Fa un minut* va arribar la corejada *Bombolles*, sota una pluja d'ídem que mullava un sorprès Gavalrà. «Qui ho paga això?», va deixar anar amb humor.

Arran dels crits d'«independència», Gavalrà va fer broma amb el tema polític («abans érem quatre frikis, ara tot Déu és independentista»), i el concert es va allargar amb *Com anar al cel i tornar*, *S'ha acabat*, la infal·lible *XL* (amb públic convidat a pujar dalt de l'escenari) i, després de la citada *Me'n vaig*, un pleòric *Bon dia*. Per petits i grans, va ser una bona tarda ■

que es movia molt animada a primera fila va obtenir un petó de Lluís Gavalrà, que va baixar expressament, i més tard va ser convidada en els bisos per aguantar la lletra de *Me'n vaig* mentre Gavalrà la cantava assegut al seu costat. Un altre moment emotiu.

Va ser amb només la gui-

Concert benèfic

GOSPEL

Recaptació de fons per a Mans Unides i Càritas de Sabadell

Black & White Spirituals Ensemble
Cor de Gospel Sant Cugat
Director: Erwyn Seerutton

Divendres 22 de novembre a les 22h
Teatre Municipal La Faràndula de Sabadell

VENDA ANTICIPADA DE LOCALITATS:
www.koobin.com/sabadell
Teatre Principal c/Sant Pau, 6. Dimecres i Dijous de 18 a 20h o Divendres i Dissabte d' 11 a 13h i de 18 a 20h.
Mans Unides Sabadell c/Sant Joan 20. De Dilluns a Divendres de 18h a 20h.
Donatiu: 12 €

Organitzen: Mans Unides Càritas Col·laboren: Ajuntament de Sabadell DIARI DE SABADELL